

Udtalelser derom ved anden Behandling; men i alt Fald have vi ment, at der for Tiden ikke var Grund til at foretage en saa stor Forandring i Lovforslaget. Skulde der senere paa dets Gang vise sig nogen stærk Stemning for at gaa den af det ærede Medlem antydede Vej, kunne vi maasse tage det Spørgsmaal op igen til Drøftelse.

Der foreligger ikke mindre end 31 Ændringsforslag til denne Behandling, men jeg vil dog berolige ærede Medlemmer med, at de alle ere af redaktionel eller sproglig Natur, maasse mere eller mindre nødvendige, men i Tilfald til den Autoritet, hvorfra vi have faaet dem, tør jeg vel gaa ud fra, at de alle ere heldige. Det er nemlig paa det højtærede Sprogudvalgs Initiativ, de ere fremkomne, og jeg tillader mig at benytte denne Lejlighed til at udtale min Glæde baade over dette Udvalgs Tilstedeværelse og over dets Arbejde. Det er en Værdtgælfse, naar man er optaget af et Lovforslags reelle Indhold, da at vide, at det bagefter vil blive Genstand for en saadan omhyggelig sproglig Afstilling, og det er en Tilfredsstillelse, at dette Arbejde ikke paahviler en selv, ligesom det er en Glæde bagefter at se, hvor pænt ens Arbejde kommer til at se ud. Med denne Tak til Sprogudvalget tillader jeg mig at anbefale Ændringsforslagene til det høje Tings Vedtagelse.

Wulff: Jeg har jo ingen Grund til at glæde mig over, at det ikke er lykkes mig at faa Udvalget til at gaa med til de Ændringsforslag, jeg stillede sidst, og det glæder mig saa meget mindre, som der synes ikke egentlig at have været Modstand imod dem. Man har indrømmet, at det var ikke store Sager, det drejede sig om, og der er i Grunden ikke indvendt andet, end at det var nogle ret gammeldags Lovbestemmelser, der vilde blive pointerede ved den foreslaaede Ændring. At denne Ændring ikke bliver vedtagen, skyldes mindre Modstand imod den end Mangel paa Interesse for den. Jeg maa beklage, at denne Interesse ikke er til Stede, og at det ikke er almindeligt, at denne Interesse er til Stede, naar der, som her, fremkommer et Ønske fra haandværks- og næringsdrivende. Jeg beklager, at der fra Tingets Side er denne Mangel paa Interesse, og jeg maa saa meget mere beklage det, som jeg har forstaaet den ærede Ordfører saaledes, at naar han sagde, man kunde overveje Sagen paa et senere Stadium, mente han dermed, at det vilde afhænge af, hvorvidt Landstinget vilde interessere sig derfor. Hvis Landstinget skulde interessere sig derfor, og en saadan Æn-

dring derfor skulde blive taget under nærmere Overvejelse, vilde det naturligvis kun glæde mig for de næringsdrivendes Skyld, derimod vilde det ikke glæde mig som Folketingsmand, om Tinget her gjorde det afgængigt af Landstingets Holdning, hvorvidt det vilde tage et saadant Ændringsforslag under nærmere Overvejelse. Jeg vilde som Medlem af dette Ting sætte mere Pris paa, om man ikke havde raisonneret saaledes, men straks havde givet Forslaget sin Tilslutning her.

Ordføreren (Svend Høgsbro): Jeg har ganske vist i min Dmtale af det ærede Medlems Ønske paa dette Punkt brugt saa milde Udtryk som muligt i Erkendelse af det gode Samarbejde, vi i øvrigt have haft i Udvalget og for ikke at forstærke noget, dersom det skulde vise sig, at andre lagde Hovedvægten paa disse Ønsker, som det ærede Medlem har i den Retning, men efter den Anledning, som det ærede Medlem nu har givet, maa jeg dog sige, at det ikke blot er Mangel paa Interesse eller Ulyst til at tage Arbejdet op igen, der har gjort, at vi ikke nu have fulgt det ærede Medlem. Det er virkelig reelle Grunde, vi have imod hans Tanker. For det første, at det er en Byrde at paalægge alle, der sælge endog kun en enkelt Ting paa Afbetaling. Thi det er ikke blot de egentlige Afbetalingsforretninger, det ærede Medlems Forslag vil ramme, og saa de, der sælge en enkelt Ting, maatte underkaste sig den Byrde at skrive eller lade trykke en Kontrakt, hvilket netop for et enkelt Tilfælde kan blive en langt større og besværligere Ting, end naar vedkommende lever af den Forretning. Med Hensyn til Bestemmelserne i Forordningen af 24de April 1839 er der endnu større Betæneligheder, som jeg udviklede sidst. Lad være, at disse Bestemmelser ere gældende Ret, og at vi altsaa foreløbig afvisere ved dem. Det er en Sag for sig. Men det ærede Medlem vil forstaa, at det er mere end Mangel paa Interesse, der gør, at vi ikke ville sætte et Stempel paa disse Bestemmelser nu i 1897 som noget, vi nu anerkende for rigtigt, navnlig efter at vi have hørt den højtærede Ministers Udtalelser om, at ogsaa han anser dem for fordelende. Det er altsaa ikke fordi vi ville skubbe Arbejdet fra os hen til et senere Sted, navnlig til Landstinget, at vi ikke optage hans Forslag nu. Mine Udtalelser her i Dag maa kun forstaaes saaledes, at vi ere saa forhandlingsvillige og have saa megen Interesse for, at komme til et Resultat, at vi, hvis det skulde vise sig, at man fra anden